

מ"ת (נצרת) 64089-05-24 - רומאן שיבלי נ' מדינת ישראל

מ"ת (נצרת) 64089-05-24 - רומאן שיבלי נ' מדינת ישראל מחוזי נצרת

מ"ת (נצרת) 64089-05-24

רומאן שיבלי

נגד

מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בנוף הגליל-נצרת

[26.12.2024]

כבוד השופט אסף זגורי

החלטה

1. לפניי בקשה לעיון חוזר בהחלטת מעצר לפי סעיף 52 לחוק סדר הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים) התשנ"ו - 1996 (להלן "חוק המעצרים").
2. המבקש שהיה עצור חודשיים בין 13.5.24 ועד ליום 10.7.24 שאז הועבר לתנאי פיקוח אלקטרוני בדירה שכורה בעפולה בפיקוח של אמו.
3. כעת בחלוף 5 חודשים נוספים עותר המבקש לביטול תנאי הפיקוח (הלכה למעשה הגם שהדבר לא נרשם במפורש בבקשה) וזאת כדי שיוכל לצאת לעבודה בעסק משפחתי לממכר גלילות המצוי במרחק של מספר מאות מטרים מהדירה בה הוא גר. העבודה האמורה היא בפיקוח של אמו שעובדת אף היא בעסק זה. העסק מצולם 24/7 במצלמות במעגל סגור.
4. ב"כ המבקש טוען כי יש בחלוף הזמן מאז ההחלטה בדבר העברת המבקש לתנאי מעצר בפיקוח אלקטרוני כדי להצדיק עיון חוזר בהחלטה. הוא מוסיף, כי במשך הזמן האמור לא נרשמה כל הפרה של המבקש של תנאי הפיקוח. כן טען כי המפקחת במקום העבודה היא אותה מפקחת שבבית, כי משך הזמן עד להכרעת הדין בעניינו הוא לפחות עוד מספר חודשים, כי התסקיר שניתן במקור בעניינו של המבקש חיובי ביותר ועל כן יש להיענות לבקשה.
5. במענה לפניית בית המשפט הודיע ב"כ המבקש כי אכן יציאה לעבודה אינה מתיישבת עם הוראת סעיף 22(ד)(1)(ג)(2) לחוק המעצרים, שכן אין אפשרות להותיר עצור בתנאי פיקוח אלקטרוני עם פתיחת חלונות יומיים וכי הלכה למעשה מדובר בבקשה להמיר את הפיקוח האלקטרוני בחלופת מעצר באותו מקום עם אפשרות יציאה לעבודה. לחילופין, היה נכון כי המבקש יישאר בתנאי פיקוח אלקטרוני ותינתן לו אפשרות לצאת לעבודה לפחות 3 פעמים בשבוע.

6. המשיבה מתנגדת מכל וכל לבקשה. ראשית, היא טוענת כי לא חלף זמן ניכר המצדיק עיון חוזר בהחלטה ונסמכת על החלטת השופט מינץ בבש"פ 5060/22 הייב מחמוד נ' מדינת ישראל (נבו 8.8.22). באותה החלטה נדחה ערר על החלטת בית המשפט המחוזי שקבע כי חלוף 4 חודשים אינם זמן ניכר בנסיבות העניין. נקבע עוד כי הגדרת פרק זמן מסוים "כזמן ניכר" לפי סעיף 52(א) לחוק המעצרים מבוססת על נסיבות העניין הקונקרטי והיא נעוצה באיזון שבין זכויות הנאשם לבין האינטרס הציבורי ובמסגרת האיזון יש להביא בחשבון לצד חלוף הזמן את חומרת העבירה, מידת המסוכנות הנשקפת ממנו, התנהגותו במעצר ונסיבותיו האישיות. נטען כי הדברים יפים מקל וחומר מקום שמדובר בעצור בעבירות נשק שמצוי בתנאי פיקוח אלקטרוני ועל כן "הזמן הניכר" צריך להיות ממושך יותר ביחס לעצור שמצוי במעצר מאחורי סורג ובריא.

7. לאחר שבחנתי הבקשה והפסיקה ואת נסיבות המקרה, ראיתי לנכון להיענות בחיוב לבקשה מהתנאים הבאים:
7.1. ראשית, יש לציין כי הותרת עצור בתנאי פיקוח אלקטרוני אינה מתיישבת עם אפשרות יציאה יומיומית לעבודה. על כן המשמעות היא כדי לזכות בהיתר יציאה לעבודה, על המבקש לשכנע תחילה את בית המשפט כי חל בעניינו שינוי נסיבות המצדיק שינוי מעמדו ממי שנתון במעצר בתנאי פיקוח אלקטרוני למשוחרר לחלופת מעצר, לגביו יכולה להישקל התרת יציאה לעבודה (בש"פ 1697/81 נאיל ג'ובראן נ' מדינת ישראל (נבו 6.3.18) בש"פ 966/16 זידאן נ' מדינת ישראל (נבו 28.2.16)). אין בכך לומר כי אין סמכות לבית המשפט לאשר פתיחת חלון פיקוח לצרכי עבודה, אך הסמכות תופעל במשורה ורק במקרים חריגים ויוצאי דופן (בש"פ 2296/16 חג'ג' נ' מדינת ישראל (15.5.16) ; בש"פ 6815/16 פלוני נ' מדינת ישראל (נבו 13.9.16)) ויש שקבעו כי "קריעת חלונות" בפיקוח אלקטרוני לצורכי עבודה אינה מהווה "חלון" אלא הסרת "קיר שלם" עד כדי כך שהפיקוח האלקטרוני מאסד ממשמעותו (בש"פ 9992/17 מדינת ישראל נ' קואן (נבו 18.1.18)).

7.2. על כן השלב הראשון שיש לערוך בבחינת הבקשה הוא דיון בשאלה אם יש להיענות לבקשה בדבר שינוי סטטוס/מעמד המבקש מעצור (בתנאי פיקוח אלקטרוני) למשוחרר בחלופת מעצר.

7.3. לא מצאתי בסיס לטיעון של המשיבה כי חישוב "הזמן הניכר" צריך להיעשות באופן שונה לעצור שמצוי מאחורי סורג ובריא לבין עצור שמצוי שתנאי פיקוח אלקטרוני. זה נחשב למעצר (מאחורי סורג ובריא) וזה נחשב למעצר (בפיקוח אלקטרוני). בשני סוגי המעצר התכלית היא מניעתית - למנוע יציאת העצור ממקום מסוים.

7.4. שנית, אני סבור שיש בחלוף יותר מחמישה חודשים מאז החלטת המעצר באיזוק אלקטרוני, ושבעה חודשים מאז המעצר כדי ליפול להגדרה של "חלוף זמן ניכר"; להבדיל מהמקרה שנזכר בתגובת המשיבה בבש"פ 5060/22 שם מדובר היה על נאשם בעבירת רצח, כאן מדובר בעבירה של החזקה והובלת נשק (כלומר יש שוני מהותי במידת המסוכנות הנשקפת מהנאשם במקרה הנזכר לבין המבקש כאן). שם היה מדובר על חלוף 4 חודשים. כאן מדובר על חלוף 7 חודשים מאז המעצר ומעל 5 חודשים מאז הפיקוח האלקטרוני. כאמור בבש"פ 3707/19 מדינת ישראל נ' פוגל (נבו 11.6.19), ככל שהליך העיקרי מתארך, נקודת האיזון שבין האינטרס של בטחון הציבור ומיצוי ההליכים עם הנאשם לבין זכות הנאשם לחירות וחזקת החפות עשויה להשתנות וחלוף הזמן הוא פקטור חשוב, שמסקלו הולך ועולה ככל שתקופת המעצר מתארכת.

7.5. שלישית, יש לציין, כי מדובר במקרה שבו אין כל הפרה של תנאי המעצר בפיקוח האלקטרוני במהלך תקופה לא מבטלת של מעל 5 חודשים.

7.6. רביעית, בשווי לבחון את תסקיר המעצר בעניינו של המבקש עולה כי מדובר באדם נורמטיבי ללא עבר פלילי, בעל שירות צבאי, נעדר מאפיינים אנטי סוציאליים מושרשים בעל יציבות תעסוקתית עד למעצרו. בעוד שהתסקיר סבר שאמו לא תוכל לשמש גורם סמכות ופיקוח כלפי המבקש, הנסיון של 5 החודשים האחרונים הוכיח אחרת. רוצה לומר, כי מדובר במקרה שבו גם הפן השלילי או הזהיר יותר של הערכת שירות המבחן אינו מצדיק עוד הותרה במעצר.

7.7. נשוב ונבחן עילות המעצר; אין חולק שהעילה היחידה במקרה הנוכחי היא עילת המסוכנות (אין חשש לשיבוש שעה שמדובר באישום המבוסס על עדויות שוטרים). גם בהקשר זה של המסוכנות, יש לקחת בחשבון שאין טענה לשימוש בנשק, אין טענה לירי, אין טענה להחזקה ממושכת בנשק ומדובר בתיק העיקרי באישום לפיו נצפו המבקש ואדם נוסף עמו נסע ברכב באחד היעירות בסביבה כשהם משליכים חפץ שלאחר מכן התברר שמדובר באקדח. אני סבור שהעובדה שהמשיב מצוי במעצר בתנאי פיקוח אלקטרוני במשך 5 חודשים ואין כל הפרה ו/או הישנות עבירות בצד מאפייניו של המבקש הוכיחו שמדובר בתנאים שיש בהם כדי להפיג מסוכנותו של המבקש ככל שישהה בתנאי חלופת מעצר בית.

7.8. אף כאשר ניגשים לבחינת הצעת המבקש בעניין מקום העבודה מגלים כי מדובר בדוכן גלידה במקום מוסדר (מתחם קניות עמק סנטר בעפולה), כי מדובר בעסק משפחתי שהמבקש גם עבד בו בעבר. מדובר במקום שבו הוא ימשיך להיות בפיקוח של אמו שעובדת באותו מקום. המקום מצולם במצלמות במעגל סגור 24/7 עם התחייבות של המבקש כי המצלמות יפעלו תמיד ומתן גישה לרשויות אכיפת החוק. המקום עצמו לא מאוחזר ממקום הימצאותו הנוכחי של המבקש (דירה שכורה במרחק מספר מאות מטרים מבית העסק). איני רואה חשש בכך שהמבקש יבוא במגע עם הציבור הרחב. בנסיבות האישום המיוחס לו, לא סיכן באופן מיידי את שלום הציבור, לא פעל במקום הומה קהל ולא מצאתי קשר בין נסיבות ביצוע העבירה לבין החשש כי יבוא במגע עם קהל, מה גם שהמקום מצולם 24/7. מכאן שאני סבור שיש בהצעת המבקש להפיס דעתו של בית המשפט כי אין בהיענות למבוקש משום סיכון בטחון הציבור חרף העבירה המיוחסת למבקש.

7.9. בצד כל אלה, אני בהחלט לוקח בחשבון כי מדובר בעבירת נשק המקימה חזקת מסוכנות סטטוטורית ואף סברתי כי אין מקום לאיזוק אלקטרוני עת הוגשה הבקשה למעצר עד לתום ההליכים, אך עם חלוף הזמן ובשים לב להחלטת בית המשפט העליון שניתנה בעניינו של המבקש, אני סבור כי בנסיבותיו המיוחדות של העניין ניתן להשיג התכלית המניעתית של המעצר באמצעות מעצר בית.

8. לאור כל האמור, אני נעתר לבקשת המבקש, ומורה על ביטול האיזוק האלקטרוני והעברתו למעמד של משוחרר בחלופת מעצר בית (באותם תנאים בהם שהה קודם) ומתיר לו לצאת ממעצר הבית לצרכי עבודה בלבד בפיקוח אימו בבית העסק המשפחתי במתחם עמק סנטר עפולה בימים א'-ה' בין השעות 08:00 עד 18:00 וביום ו' בין השעות 08:00 עד 15:00. אני מחייב את המבקש ואמו לאפשר גישה בכל עת לרשויות אכיפת החוק למצלמות במעגל סגור בבית העסק ומחייבם לוודא כי המצלמות עובדות ומקליטות מדי 24 שעות.

9. לבקשת המדינה אני מעכב ביצוע ההחלטה למשך 48 שעות. ככל שהמדינה תודיע שבכוונתה לערור על ההחלטה עיכוב הביצוע יהיה עד להכרעה בערר. ככל שהמדינה תודיע בתוך 24 שעות שאין בכוונתה לערור, יבוטל עיכוב הביצוע.

ניתנה היום, כ"ה כסלו תשפ"ה, 26 דצמבר 2024, בהעדר הצדדים.